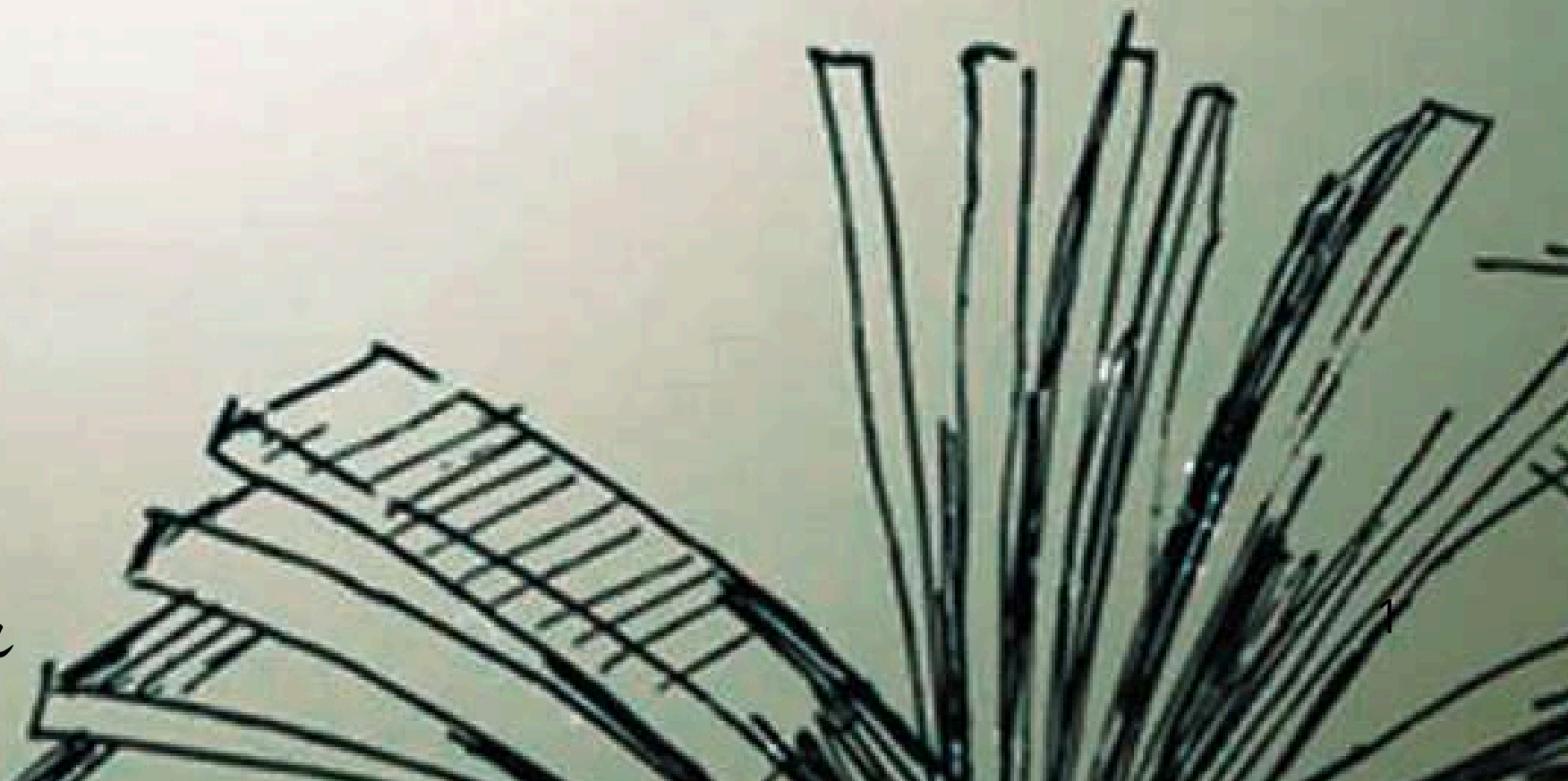

Дисертації на ступінь доктора медицини лікарів, що народилися на Поділлі... (XIX, початок XX ст.)

З фонду наукової бібліотеки ВНМУ ім. М. І. Пирогова

Серія дисертацій, допущених къ зашитѣ въ
ИМПЕРАТОРСКОЙ Военно-Медицинской Академіи
въ 1890—91 академическомъ году.

№ 41.

О РОСТѢ НИЖНИХЪ ЧИНОВЪ
ВО ВРЕМЯ ПРОХОЖДЕНІЯ СЛУЖБЫ,

Объ отношеніи вѣса къ различнымъ измѣреніямъ человѣческаго
тѣла и о значеніи вѣса, какъ критерія годности новобранцевъ
къ военной службѣ.

Диссертація

НА СТЕПЕНЬ ДОКТОРА МЕДИЦИНЫ

И. Д. Купріянова.

По матеріаламъ, собраннымъ въ городѣ Вѣрномъ Семирѣченской Области
и въ С.-Петербурѣ.

Цекораки диссертаціи по порученію Конференціи были профессора: И. М. Сорокинъ
А. Н. Таренцій и приватъ-доцентъ С. Н. Данилло.

С.-ПЕТЕРБУРГЪ.

Типографія С. М. Николаева, Вас. Остр., 3 л., л. № 40.
1891.

Curriculum vitae.

Иполитъ Дмитріевичъ Купріяновъ изъ личныхъ дворянъ, право-
славнаго вѣроисповѣданія, родился въ г. Винницѣ Подольской губерніи
въ 1854 г. Среднее образованіе получалъ въ Ковенской гимназіи. Въ
1878 г. кончилъ курсъ медицинскаго факультета ИМПЕРАТОРСКАГО
Московского Университета и въ томъ же году былъ опредѣленъ на службу
по военному вѣдомству. Въ 1882 г. назначенъ старшимъ врачомъ ла-
зарета Ишимской конвойной команды, въ 1883 г. переведенъ тѣмъ же
званіемъ въ 6-й Западно-Сибирскій линейный батальонъ, гдѣ состоитъ
и по настоящее время. Въ 1889 г. прикомандированъ къ ИМПЕРАТОР-
СКОЙ Военно-Медицинской Академіи для усовершенствованія, въ 1890 г.
сдалъ экзамены на степень доктора медицины. Кромѣ настоящей дис-
сертаціи имѣетъ слѣдующія работы:

1) Къ вопросу объ остротѣ зрѣнія въ войскахъ (напечатана въ про-
токолахъ Омскаго Медицин. Общества за 1887 г.).

2) Операція катаракты, осложненная Synchia posterior и iridectomia
съ оптической дѣлью при leucoma adhaerens. (напечатана въ Русской
Медицинѣ за 1889 г.).

3) О ростѣ нижнихъ чиновъ во время прохожденія службы, объ
отношеніи вѣса къ росту, окружности груди и другимъ измѣреніямъ
человѣческаго тѣла. (напечатана въ видѣ предварительнаго сообщенія
настоящей диссертаціи въ прот. Омск. Медич. Общества за 1888 г.).

Иполитъ Дмитріевичъ Купріяновъ (1854 - 1913)

**Народився у м. Вінниця. Походив з родини особистих дворян. Закінчив
гімназію у Ковно та медичний факультет Московського університету.**

Військовий лікар та науковець.

**В основу дисертації на ступінь доктора медицини лягли численні
дослідження вихованців фельдшерської школи, Маріїнського притулку та
інших осіб у С.-Петербурзі та призовників та солдат строкової служби у м.
Вірний (нині Алмати).**

По матеріаламъ, собраннымъ въ городѣ Вѣрномъ Семирѣченской Области
и въ С.-Петербурѣ.

**Працюючи над дисертацією консультувався у проф. ВМХА А. І. Таренецького
- засновника антропологічного напряму в анатомії.**

**Відомо, що в кінці ХІХ ст. був режисером Омського драматичного товариства,
спілкувався в видатними акторами того часу... Трагічно загинув у 1913 році...**

Володимир Іванович Кривицький (1860-?)

Син священника Подільської губернії. Середню освіту отримав у Кам'янець-Подільській та Ананьєвській (Херсонська губ.) гімназіях.

Вищу освіту здобував спершу на юридичному факультеті Київського університету Св. Володимира. У 1883 році перейшов на природниче відділення фізико-математичного факультету С.-Петербурзького університету, через рік перевівся у ВМА, навчання закінчив у 1889 році і отримав ступінь лікаря...

Служив у військовому відомстві - лікар 43-го піхотного Охотського полку, з 1892 по 1894 практикував у Луцькому місцевому лазареті.

Curriculum vitae.

Владимиръ Ивановичъ Кривицкій, православнаго вѣроисповѣданія, сынъ священника Подольской губ., род. въ 1860 г. Среднее образование получилъ въ Каменецъ-Подольской и Ананьевской (Херсонской губ.) гимназіяхъ. Въ 1882 г. поступилъ на юридическій факультетъ кievскаго университета Св. Владимира. Въ 1883 г. перешелъ на естественное отдѣленіе Физико-Математическаго Факультета С.-Петербургскаго университета, а въ 1884 г. перешелъ въ Военно-Медицинскую Академію, которую окончилъ со степенью лекаря въ 1889 г. и въ томъ же году былъ назначенъ младшимъ врачомъ въ 43 піхотный Охотскій полкъ, гдѣ состоитъ и въ настоящее время. Съ 1892 по 1894, былъ прикомандированъ къ Луцкому Мѣстному Лазарету. На 18⁹²—⁹⁴ учебные годы прикомандированъ къ Военно-Медицинской Академіи для усовершенствованія въ медицинскихъ наукахъ. Въ теченіи 18⁹⁴ сдалъ экзамены на степень доктора медицины и экзамены по прикомандированію.

Настоящую работу подъ заглавіемъ, «Объ астигматизмѣ роговой оболочки послѣ операціи придектоміи и простой линейной экстракціи» представляетъ въ качествѣ диссертации на степень доктора медицины.

ЛІА ДОКТОРСКИХЪ ДИССЕРТАЦІЙ, ДОПУЩЕННЫХЪ КЪ ЗАЩИТѢ ВЪ ИМПЕРАТОРСКОЙ ВОЕННО-МЕДИЦИНСКОЙ АКАДЕМІИ ВЪ 1895/6 УЧЕБНОМЪ ГОДУ.

№ 98.

ОБЪ

ГИГМАТИЗМѢ РОГОВОЙ ОБОЛОЧКИ

ПОСЛѢ

ОПЕРАЦІИ ПРИДЕКТОМІИ И ПРОСТОЙ ЛИНЕЙНОЙ ЭКСТРАКЦІИ.

Академической Окулистической клиники Проф. Л. Г. Веллярминова.

ДИССЕРТАЦІЯ

НА СТЕПЕНЬ ДОКТОРА МЕДИЦИНЫ

Владимира Ивановича Кривицкаго.

Оформлена диссертация, по порученію конференціи, были: Академикъ Егоровъ, профессоръ Л. Г. Веллярминовъ и приватъ-доцентъ В. Я. Кіиновскій.

С.-ПЕТЕРБУРГЪ.

Типографія кн. В. П. Мецкерскаго, Спасская, 27.

1896.

1130
Серія дисертацій, допущенихъ къ зашитѣ въ Императорской
Военно-Медицинской Академіи въ 1893—94 учебномъ году.

№ 82-й.

МАТЕРІАЛЫ

для

ислѣдованія доброкачественности ржаной муки

ПО СПОСОБУ

опредѣленія растворимыхъ азотистыхъ
веществъ, въ ней содержащихся.

Изъ фармацевтической лабораторіи Военно-Медицинской Академіи
профессора С. А. Пржибытка.

ДИССЕРТАЦІЯ

НА СТЕПЕНЬ ДОКТОРА МЕДИЦИНЫ

О. О. Яницкаго.

Цензорами диссертаціи, по порученію Конференціи, были:
профессоры А. П. Діаннинъ, С. А. Пржибытокъ и
приватъ-доцентъ А. А. Липскій.

С.-ПЕТЕРБУРГЪ.

Типографія (въ зданіи Главнаго Штаба).
1894.

CURRICULUM VITAE.

Ододъ Теодосіевичъ Яницкій, сынъ Священника, Подольской губерніи, родился въ 1852 году. Среднее образованіе получалъ въ Подольской Духовной Семинаріи. Въ 1872 г. поступилъ въ ИМПЕРАТОРСКІЙ Университетъ Св. Владимира, по медицинскому факультету, который окончилъ со степеню лекаря 30 ноября 1876 г.

Съ 1877 по 1878 года включительно состоялъ во время Русско-Турецкой войны младшимъ ординаторомъ Кавказскаго Военно-временнаго № 16 Госпиталя, сформированнаго въ войскахъ Эриванскаго отряда Кавказской арміи. Въ теченіе 1879 г. былъ прикомандированъ къ клиникамъ ИМПЕРАТОРСКОЙ Медико-Хирургической Академіи для научнаго усовершенствованія.

Въ 1880 г. командированъ съ Высочайшаго разрѣшенія въ Полтавскую губ. санитарнымъ врачомъ для мѣропріятій противъ эпидеміи дифтерита.

Въ 1881 г. назначенъ младшимъ врачомъ 44-го пѣхотнаго Кавказскаго полка и прикомандированъ къ Киевскому военному Госпиталю.

Съ 1882 по 1889 гг. состоялъ земскимъ врачомъ въ Лохвицкомъ уѣздѣ Полтавской губ.

Въ іюль 1889 г. переведенъ въ 45-й пѣхотный Азовскій полкъ младшимъ врачомъ.

Въ 1892 г. былъ прикомандированъ къ Харьковскому военному Госпиталю; потомъ назначенъ въ Межибузьскій летучій санитарный отрядъ для прекращенія холерной эпидеміи въ войскахъ лагернаго сбора при г. Умані.

Въ томъ-же 1892 г. прикомандированъ къ ИМПЕРАТОРСКОЙ Военно-Медицинской Академіи для изученія военно-полевой хирургіи.

5-го февраля 1894 г. назначенъ старшимъ врачомъ 46-го пѣхотнаго Дибровскаго полка.

Федір Федорович Яницький
(1852-?)

Син священника Подільської губернії. Середню освіту отримав у Подільській духовній семінарії. У 20 років вступив до університету Св. Володимира на медичний факультет і через чотири роки закінчив його, отримавши ступінь лікаря.

Під час Російсько-Турецької війни служив молодшим ординатором Кавказького Військового тимчасового шпиталю.

З 1880 року був відряджений у Полтавську губернію санітарним лікарем на заходи по боротьбі з епідемією дифтерії. Служив у Київському військовому шпиталі, земським лікарем Лохвицького повіту на Полтавщині, молодшим лікарем 45-го піхотного Азовського полку, лікарем Харківського військового шпиталю, очолював Межибузький летючий санітарний загін для ліквідації холерної епідемії у війську табірних зборів в Умані...

Робота виконана в фармацевтичній лабораторії видатного професора ВМА, хіміка Станіслава Пржибытека.

Віктор Онуфріївич Писнячевський
(1883 - ?)

Народився у Ямпільському повіті Подільської губернії у родині православного священника. Вищу освіту здобував у ВМА. Вже під час навчання працював віспощеплювачем та завідувачем земськими лікарсько-продовольчими пунктами для робітників сільського господарства Катеринославської губернії.

CURRICULUM VITAE.

Віктор Онуфрієвич Писнячевський, син священника. Родився в Подольской губ., Ямпольском уездѣ, в Ноябрь 1883 г. Высшее медицинское образование получил в Императорской Военно-Медицинской Академіи. В лѣтніе мѣсяцы 1-го и 2-го курса служил оспопрививателем и заведывал земскими врачебно-продовольственными пунктами для сельско-хозяйственных рабочих в Екатеринославской губ. В лѣтніе мѣсяцы 3-го и 4-го курсов работал во внутреннем отдѣленіи Кіевского Клиническаго Госпиталя. На 5-мъ курсѣ, съ Мая м-ца 1910 г., былъ приглашенъ в качестве эпидемическаго врача в Подольскую губ., на борьбу съ сыпнымъ тифомъ и холерой. Заразившись тифомъ, прервалъ работу съ конца Іюня; а съ конца Іюля заведывалъ Черновецкимъ и Дзюговскимъ медицинскими участками той-же губерніи. По окончаніи Академіи, 11 Ноябрь 1910 года, былъ назначенъ младшимъ врачомъ 116-го Сибирскаго Стрѣлковаго полка. 15-го Марта 1911 г. былъ переведенъ в 150 пѣх. Таманскій полкъ, а 11-го Іюля 1911 г. — в 1-й Балтійскій флотскій экипажъ. Оттуда былъ командированъ в плаваніе на „Николаевъ“, на суда Царскіи траленія и в отрядъ Морского Корпуса. Зимніе мѣсяцы (1911—1912 г., 1912—1913 г., съ Сентября по Май), работалъ в Кронштадтскомъ Морскомъ Госпиталѣ и преподавалъ внутреннія болѣзни в Фельдшерской школѣ Морского Вѣдомства.

Съ Сентября 1913 г. былъ прикомандированъ къ Петроградскому Морскому Госпиталю. Работалъ одновременно в туберкулезномъ отдѣленіи Александровской, в память 19-го Февраля 1861 г., больницы. Съ 1913 г. состоитъ практикантомъ Института Экспериментальной Медицины, работая в биохимической лабораторіи. Экзаменъ на степень доктора медицины сдалъ в 1912—1913 учебномъ году при Императорской Военно-Медицинской Академіи.

У травні 1910 року працював епідемікарем Подільської губ. під час епідемії сипного тифу та холери.

Після закінчення навчання виконував обов'язки військового лікаря у різних підрозділах та шпиталях, викладав курс внутрішніх хвороб у Фельдшерській школі Військового відомства...

612-015
ФЕРМЕНТЫ КРОВИ ПРИ ТУБЕРКУЛЕЗѢ
ВЪ СВЯЗИ СЪ ПИТАНІЕМЪ И ЛѢЧЕНІЕМЪ.

ЭКСПЕРИМЕНТАЛЬНО-КЛИНИЧЕСКОЕ ИССЛЕДОВАНИЕ.

Изъ биохимической лабораторіи ИМПЕРАТОРСКАГО Института Экспериментальной Медицины, изъ Кронштадтскаго и Петроградскаго Морскихъ Госпиталей и изъ Александровской, в память 19-го февраля 1861 г., Городской Петроградской Больницы.

ДИССЕРТАЦІЯ

на степень доктора медицины

В. О. ПИСНЯЧЕВСКАГО.

Цензорами диссертации, по порученію Конференціи были: Заслуженный ординарный Профессоръ, Академикъ *В. Н. Сиротининъ*, ординарный Проф. *М. Д. Ильинъ* и приватъ-доцентъ *С. М. Позднеловъ*.

ПЕТРОГРАДЪ.

Типографія Бр. В. и И. Линникъ, Невскій пр., 126/2.
1914.

Юхим Федорович Шулянський
(1866 - ?)

**Народився у с. Савчин Ямпільського повіту Подільської губернії.
Батько священник. Загальну освіту отримав у Подільській духовній
семінарії, іспит на атестат зрілості склав у Немирівській гімназії.
Випускник медичного факультету Казанського університету.
У 1889 році призначений на посаду ординатора Кам'янець-Подільської
губернської лікарні.
Роботу на ступінь доктора медицини виконував у лабораторії
проф. Ю. Т. Чудновського.**

Штамп
Бібліотеки російського хірургічного товариства
ім. ПИРОГОВА
на палітурці дисертації

Curriculum vitae.

Ефимъ Федотовъ Шулянскій, сынъ священника, родился 20 января 1866 года въ с. Савчинѣ Ямпольскаго уѣзда Подольской губернии. По окончаніи общеобразовательнаго курса наукъ въ Подольской духовной семинаріи и испытанія зрѣлости при Немировской гимназій, 16 августа 1884 года поступилъ въ Казанскій Университетъ на медицинскій факультетъ, полный курсъ котораго окончилъ 27 мая 1889 года со степенью лѣкаря и званіемъ уѣзднаго врача. Въ томъ-же 1889 году исправлялъ должность ординатора Каменецъ-Подольской губернской больницы. Въ 1890 году при Московскомъ Университетѣ окончилъ удовлетворительно испытаніе на степень доктора медицины. Занимался при лабораторіи проф. Ю. Т. Чудновскаго изслѣдованіемъ вопроса о вліяніи на молодыхъ животныхъ кормленія мясомъ бугорчатого рогатаго скота; работу по этому вопросу представляетъ въ настоящее время въ качествѣ диссертаціи на степень доктора медицины.

О ВЛІЯНІИ КОРМЛЕНІЯ МОЛОДЫХЪ ЖИВОТНЫХЪ БУГОРЧАТЫМЪ МЯСОМЪ.

ЭКСПЕРИМЕНТАЛЬНО-ПАТОЛОГИЧЕСКОЕ ИЗСЛѢДОВАНИЕ.

ДИССЕРТАЦІЯ
НА СТЕПЕНЬ ДОКТОРА МЕДИЦИНЫ
лѣкаря Ефима Федотова ШУЛЯНСКАГО.

Изъ клинической лабораторіи Проф. Ю. Т. Чудновскаго

Цензоры диссертаціи, по порученіи Конференціи, были: профес-
соры Ю. Т. Чудновскій, В. Е. Воронцовъ и привагъ-доцентъ Ф. К. Гейслеръ.

С.-ПЕТЕРБУРГЪ.

Типографія Дома Призр. Малоолѣтныхъ Вѣдшихъ. Лиговка, д. № 1
1892.

Марія Миколаївна Єрофреєва (1867-?)

Серія докторських дисертацій, допущених къ зашитѣ въ
ИМПЕРАТОРСКОЙ Военно-Медицинской Академіи въ
1911—1912 учебномъ году.

№ 50.

ЭЛЕКТРИЧЕСКОЕ РАЗДРАЖЕНИЕ КОЖИ СОБАКИ, КАКЪ УСЛОВНЫЙ ВОЗБУДИТЕЛЬ РАБОТЫ СЛЮННЫХЪ ЖЕЛЕЗЪ.

Изъ физиологической лабораторіи Императорской Военно-
Медицинской Академіи.

ДИССЕРТАЦІЯ
НА СТЕПЕНЬ ДОКТОРА МЕДИЦИНЫ
М. Н. Ерофѣевой

Цензорами диссертаціи, по порученію Конференціи, были: ака-
демикъ И. П. Павловъ, профессоръ Н. П. Кравковъ и прив.-доц.
Б. П. Бабкинъ.

С.-ПЕТЕРБУРГЪ.
Типографія Штаба Отдѣльнаго Корпуса Жандармовъ, С.
1912.

Дочка генерал-майора. Народилася у Подільській губернії. Середню освіту здобула у Московському Катерининському інституті, отримала золоту медаль. Жіночий медичний інститут закінчила також з відзнакою.

Після завершення навчання була запрошена на роботу до госпітальної терапевтичної клініки Жіночого медичного інституту, де під керівництвом проф. Смирнова, одночасно з практикою, займалася експериментальними дослідженнями.

Друкувалася в професійних виданнях того часу, виступала з доповідями на наукових зібраннях.

Разом з д-ром Ю. Г. Малис написала “Посібник з догляду за хворими” для фельдшерок та сестер милосердя.

CURRICULUM VITAE.

Марія Николаевна Ерофеева, дочь генерал-майора, православнаго вѣроисповѣданія, родилась въ октябрѣ 1867 г. въ Подольской губ. Среднее образованіе получила въ Московскомъ Екатерининскомъ Институтѣ, который окончила въ 1886 г. съ большою золотою медалью.

Въ 1899 г. поступила въ С.-Петербургскій Женскій Медицинскій Институтъ, который окончила со степенью лекаря съ отличіемъ въ 1904 г. Съ тѣхъ поръ работаетъ у проф. Смирнова въ госпитальной терапевтической клиникѣ Женскаго медицинскаго Института, состоитъ въ то же время на службѣ въ городской Петропавловской больницѣ. Кроме того состоитъ врачомъ пріюта въ память Императора Александра I и преподаетъ въ частной фельдшерской школѣ частную патологию и терапію и уходъ за больными.

Съ октября 1910 г. работаетъ въ физиологической лабораторіи военно-медицинской Академіи проф. И. П. Павлова.

Докторантскій экзаменъ сдала въ 1908 г. въ Женскомъ Медицинскомъ Институтѣ въ С.-Петербургѣ.

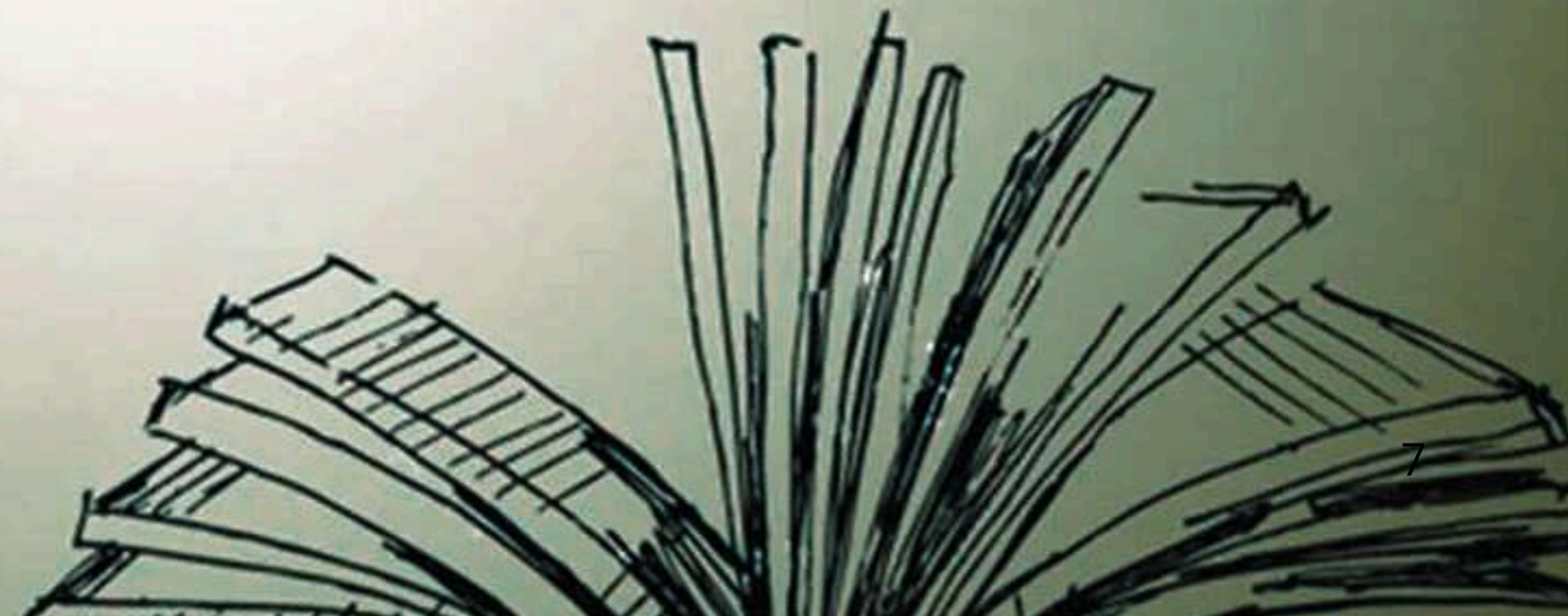
Состоитъ съ 1908 г. членомъ Общества русскихъ врачей въ С.-Петербургѣ.

Имѣетъ слѣдующіе печатные труды:

1. Статистическія данныя Петропавловской больницы о холерной эпидеміи 1908 г. Труды Общества Русск. Врачей въ Спб. 1908—1909 г. ноябрь—декабрь.

2. Мочегонныя Euphyllin и Theocin. Практич. врачъ 1912 г. № 3 и 4.

3. а) Электрическое раздраженіе кожи, какъ условный возбудитель работы слюнныхъ железъ. Труды Общества Русск. врачей въ Спб. 1911—1912 г. сентябрь—декабрь.

Станіслав Іванович Творковський (1871-?)

Серія докторскихъ диссертаций, допущенныхъ къ защитѣ въ
ИМПЕРАТОРСКОЙ Военно-Медицинской Академіи въ 1900—
1901 учебномъ году.

№ II.

О ВЛІЯНІИ НАГРѢВАНІЯ ТѢЛА НА МОРФОЛОГІЮ КРОВИ.

ДИССЕРТАЦІЯ

ЗА СТЕПЕНЬ ДОКТОРА МЕДИЦИНЫ

С. И. ТВОРКОВСКАГО.

Изъ патолого-анатомическаго отдѣла Императорскаго Института
Экспериментальной Медицины.

Цензорами диссертации, по порученію Конференціи, были про-
фессора: И. П. Павловъ, Н. Я. Чистовичъ и приватъ-доцентъ
Н. Ф. Чигаевъ.

С.-ПЕТЕРБУРГЪ.

Типографія Штаба Отдѣльн. Корп. Жанд. Кантемайовск., № 9.
1900.

CURICULUM VITAE.

Станиславъ Ивановичъ Творковскій родился въ с. Стани-
славчикѣ Балтскаго уѣзда, Подольской губ. 9 октября 1871
года. Въ 1881 году поступилъ въ Немировскую гимназію,
которую окончилъ въ 1891 году.

Затѣмъ поступилъ на медицинскій факультетъ Кіевского
Университета Св. Владиміра, который окончилъ въ 1897 году.

По окончаніи Университета переѣхалъ въ С.-Петербургъ,
гдѣ занимался въ 1897—8 году при академической клиникѣ
баронета Вилліе у проф. Л. В. Попова, а въ 1900 году при
клиническомъ институтѣ В. К. Елены Павловны у проф.
Афанасьева. Въ 1898—9 году работалъ въ институтѣ экс-
периментальной медицины подъ руководствомъ Н. В. Успенскаго,
а затѣмъ А. Е. Селинова. Экзамены на доктора медицины
выдержалъ въ 1899—1900 году.

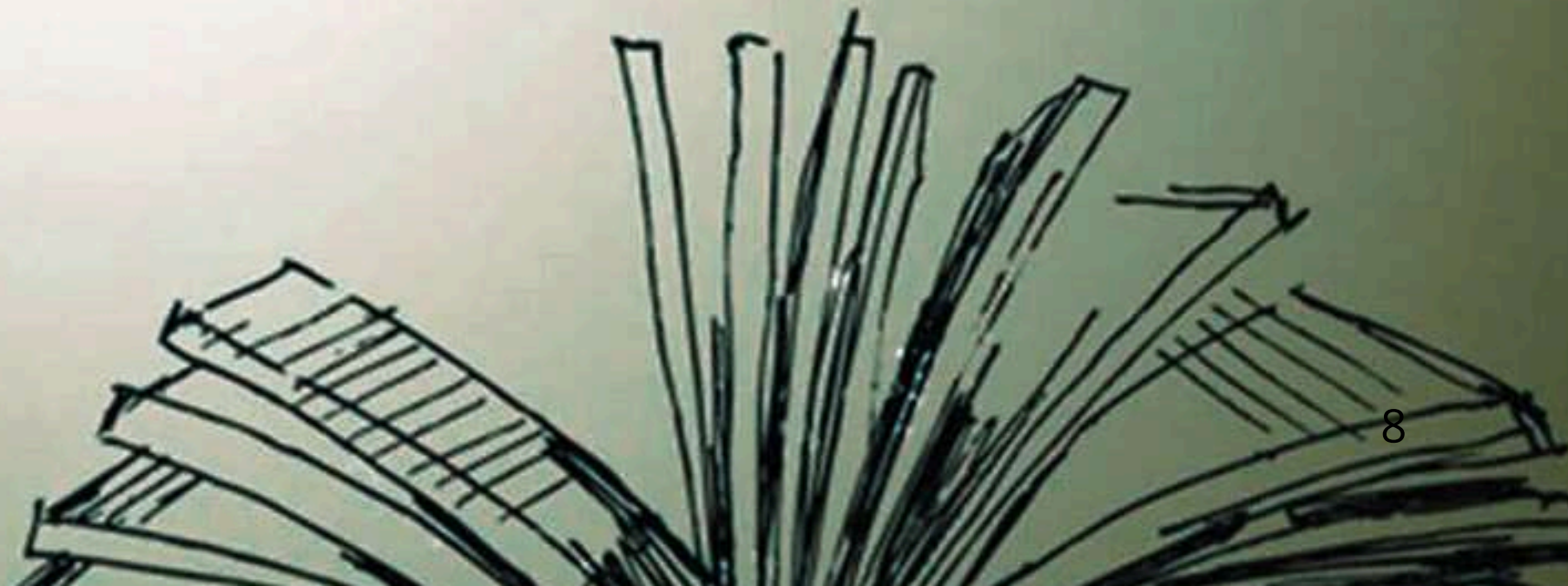
Печатныя работы имѣетъ слѣдующія:

- 1) Клиническія изслѣдованія надъ дѣйствіемъ одесскихъ
Хаджибейскихъ Грязей. Русскій архивъ патологіи, клиниче-
ской медицины и бактериологіи. 1898 года.
- 2) Докладъ въ засѣданіи I отд. (біологическаго) Русскаго
Общества охраненія народнаго здоровья. 13 декабря 1899 года.
«О вліяніи нагрѣванія тѣла на морфологию крови».
- 3) Докладъ въ Обществѣ Русскихъ врачей 28 сентября
1900 года. «Случай erythromelalgiae съ демонстраціей боль-
ного».

**Народився у с. Станіславчик Балтського повіту Подільської губернії.
Закінчив Немирівську гімназію та вступив на медичний факультет
Київського університету Св. Володимира.**

**Під час навчання проявив здібності до наукової роботи. Тому після
закінчення навчання його запросили до С.-Петербургу, де він почав
працювати при академічній клініці баронета Вилліє. Наукою
займався під керівництвом професорів Попова та Афанасьева.**

**Один з цензорів його докторської дисертації -
академік І. П. Павлов.**

Маріан-Собеслав Вікентійович Лонжинський (1869-?)

Син дворянина римо-католицького віросповідання. Народився на Поділлі. Вчився у Кам'янецькій класичній гімназії, після закінчення якої, вступив на медичний факультет університету Св. Володимира в Києві. На останньому курсі навчання брав участь у ліквідації епідемії холери в Київській губернії у 1892 р. та Харківській у 1893 р.

У 1894 році працював санітарним лікарем під час епідемії холери у Проскурівському повіті Подільської губернії. Згодом обіймав посаду фабричного лікаря при Стеблівському та Таганчеському цукрових заводах у Київській губернії. На час захисту дисертації працював земським лікарем у Львовському повіті на Курщині.

CURRICULUM VITAE.

Маріанъ-Собѣславъ Викентьевичъ Лонжинскій, сынъ дворянина, римско-католическаго вѣроисповѣданія, родился въ 1869 г. въ Подольской губ. Среднее образованіе получилъ въ Каменецкой классической гимназій, по окончаніи которой въ 1888 году поступилъ на медицинскій факультетъ въ Императорскій университетъ Св. Владиміра въ Кіевѣ; по прослушаніи курса удостоенъ въ 1893 г. званія лѣкаря. Во время студенчества принималъ участіе въ борьбѣ съ холерою въ 1892 г. въ Кіевской губ. и въ 1893 г. въ Харьковской губ. Въ 1894 г. былъ санитарнымъ врачомъ во время холерной эпидеміи въ Проскуровскомъ уѣздѣ Подольской губ. Въ 1895—96 г.г. былъ фабричнымъ врачомъ при Стеблевскомъ и Таганчеськомъ сахарныхъ заводахъ Кіевской губ. Въ 1897 г. сдалъ экзамены на степень доктора медицины при Военно-Медицинской Академіи, послѣ чего поступилъ на службу земскимъ врачомъ въ Богучарскій уѣздъ Воронежской губ. Съ 1 июля 1900 г. зачисленъ въ сверхштатные младшіе чиновники при медицинскомъ департаментѣ. Въ настоящее время состоитъ земскимъ врачомъ въ Львовскомъ уѣздѣ Курской губ. Настоящую работу подъ заглавіемъ: «Къ вопросу объ измѣненіяхъ въ подкожной соединительной ткани и ближайшихъ лимфатическихъ железахъ при введеніи подъ кожу крови у голодающихъ животныхъ» представляетъ для соисканія степени доктора медицины.

Дослідження для написання наукової роботи на ступінь доктора медицини були зроблені в патолого-анатомічному кабінеті проф. К. Н. Виноградова та під його керівництвом.

Серія докторскихъ диссертаций, допущенныхъ къ защитѣ въ ИМПЕРАТОРСКОЙ Военно-Медицинской Академіи въ 1900—1901 учебномъ году.

№ 19.

КЪ ВОПРОСУ
о мѣстныхъ измѣненіяхъ подкожной соединительной ткани и ближайшихъ лимфатическихъ железъ при введеніи подъ кожу
КРОВИ
У ГОЛОДАЮЩИХЪ ЖИВОТНЫХЪ.

ДИССЕРТАЦІЯ
НА СТЕПЕНЬ ДОКТОРА МЕДИЦИНЫ
М. В. ЛОНЖИНСКАГО.

Экспериментальное изслѣдованіе въ патолого-анатомическаго кабинета проф. К. Н. Виноградова.

(Съ таблицей рисунковъ.)

Цензорами диссертации, по порученію Конференціи, были профессора: К. Н. Виноградовъ, П. М. Альбицкий и приват-доцентъ А. И. Молсеевъ.

С.-ПЕТЕРБУРГЪ.

Типографія Штаба Отдѣла. Корп. Жанд. Пантелеймоновская, 9.
1901.

Ксенофонт Платонович Сулима (1856 - 1924)

Народився в Подільській губернії у родині священника. Навчався у Подільській духовній семінарії та Харківському університеті. Наприкінці ХІХ ст. працював на Поділлі - сільським лікарем у Летичеві та повітовим лікарем у Ямполі. У 1895 р. обіймав посаду губернського лікарського інспектора, був членом товариства Червоного хреста та ревізійної комісії благодійного товариства Кам'янця, редактором додатку «Подольскія Губернскія Вѣдомости» до видання «Врачебно-санитарная хроника Подольской губернии». В тому ж 1895 р. його обрали президентом Подільського товариства лікарів. Працював лікарем у духовній семінарії, викладав у товаристві сестер-жалібниць, лікував убогих та допомагав їм. Сулима відзначався освіченістю, природною шляхетністю та жертівністю.

Дисертація, окрім основної наукової частини, містить нарис з історії розвитку та сучасного стану цукрової промисловості, зокрема, на Поділлі, де переробка цукрового буряка на кінець ХІХ ст. зазнала бурхливого розвитку.

6136
С-29

Серія дисертацій, допусканих до захисту в ІМПЕРАТОРСКОЇ
Воєнно-Медицинської Академії, в 1891—1892 академічному році.

№ 89.

СВЕКЛО-САХАРНОЕ ПРОИЗВОДСТВО

ВЪ САНИТАРНОМЪ ОТНОШЕНІИ.

ДИССЕРТАЦІЯ

НА СТЕПЕНЬ ДОКТОРА МЕДИЦИНЫ

К. П. СУЛИМЫ

Центральна дисертація, за наукою Професора, Сана професора: Н. В.
Семель, С. В. Ждановіч і приват-доцент К. Н. Серогіновіч.

С.-ПЕТЕРБУРГЪ.

Типографія М. М. Стасюлевича. Въ Остр. 1 200, 25.

CURRICULUM VITAE.

Ксенофонтъ Платоновичъ Сулима, сынъ священника Подольской губ., родился въ 1856 году. Среднее образование получилъ въ Подольской Духовной Семинаріи. Въ 1875 году поступилъ въ Императорскій Харьковскій Университетъ, въ которомъ окончилъ курсъ въ 1880 году со степенью лѣкаря и званіемъ уѣзднаго врача. Въ 1881 году, какъ казенно-коштный стипендіатъ, Медицинскимъ Департаментомъ опредѣленъ на должность Алтайскаго уѣзднаго врача Війскаго округа, но, не прибывши къ мѣсту службы, назначенъ Горькимъ сельскимъ врачомъ Могилевской губ. Въ томъ же году перемѣщенъ на должность Летичевскаго сельскаго врача Подольской губ., откуда 30 ноября 1881 года, согласно прошенію, переведенъ на должность Ямпольскаго уѣзднаго врача той же губерніи; послѣднюю должность занимаетъ и въ настоящее время. Въ 1886 году для научнаго усовершенствованія былъ прикомандированъ къ Воєнно-Медицинской Академіи, гдѣ въ 1886—87 академіческомъ году выдержалъ экзаменъ на доктора медицины. Настоящую работу подъ заглавіемъ: „Свеклосахарное производство въ санитарномъ отношеніи“ представилъ для полученія степени доктора медицины. Кромѣ выше-означенной диссертаціи напечаталъ:

- 1) О причинахъ развитія глазныхъ болѣзней среди народа. Сообщеніе на I-мъ Съѣздѣ Русскихъ Врачей (Дневникъ Съѣзда. 1885 г., № 5).
- 2) Судебно-медицинская казуистика (5 случаевъ) (Вѣстникъ Судебн. Мед. и Общ. Гигіены. Т. III и IV. 1886 г.).
- 3) О положеніи душевно-больныхъ въ Юго-Западномъ Краѣ (Архивъ психіатр. неврологіи и т. д. Т. VI. № 1).
- 4) Къ вопросу объ автоматизмѣ у алкоголиковъ (Архивъ психіатр. неврологіи. Т. XII).
- 5) Эпидемія икоты въ с. Кетросы Ямпольскаго уѣзда (Вѣстникъ Общ. Гигіены, Судебн. и Практ. Мед. Т. IV. 1889 г.).
- 6) Медико-санитарные очерки Юго-Западнаго Края и въ частности Ямпольскаго уѣзда (Санитарное Дѣло №№ 37, 38, 43, 47 и 50. 1891 г.).

"Сама історична необхідність збереження спадщини віків, донесення до нашого сучасника високих зразків дум, пошуків і відкриттів великих пращурів наших, повинна перетворитися нині в інструмент виховання культурної пам'яті нашого народу."

Марія Гайдучок

Кожна з представлених на виставці наукових робіт - свідок становлення і розвитку медичної практики та науки, ілюстрація еволюції наукової думки, що дбайливо збережена для нащадків та послідовників...

